

**9/10/2009: ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΚΑΜΡΑΝ ΑΤΙΦ
25 ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ
ΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟ ΞΥΛΟ, ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΣΟΚ
ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΝΙΚΑΙΑΣ**

26 Σεπτέμβρη, 1:30 π.μ., 15 μπάτσοι εισβάλουν σε χαμόσπιτο πακιστανών εργατών, στην Ηλιουπόλεως 82, στη Νίκαια. Ο Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ ξυλοκοπείται μαζί με συγγενείς και συγκατοίκους του και οδηγείται στο Α.Τ. Νίκαιας ως ύποπτος για ξυλοδαρμό ανηλίκου. Ο άγριος ξυλοδαρμός συνεχίζεται. Τον δένουν χειροπόδαρα και τον χτυπούν με κλομπ. Του κάνουν ηλεκτροσόκ με καλώδια στα χέρια και στα γόνατα.

Ο μηνυτής δεν τον αναγνωρίζει, αποσύρει τη μήνυση και οι μπάτσοι τον αφήνουν ελεύθερο, αφού βάζουν τον αδερφό του να υπογράψει ότι τον παρέλαβε χωρίς ούτε έναν μώλωπα. Ο Μοχάμεντ δεν πηγαίνει στο νοσοκομείο, για να αποφύγει περαιτέρω προβλήματα, αφού φοβάται γιατί δεν έχει χαρτιά. Στις 9 Οκτώβρη, ο Μοχάμεντ Καμράν υποκύπτει στα τραύματα που του προκάλεσαν οι δυνάμεις καταστολής λίγες μέρες πριν. Ο θάνατος του αποτελεί άλλη μία δολοφονία που έρχεται να προστεθεί στις πέντε καταγεγραμμένες δολοφονίες μεταναστών από τις αστυνομικές και λιμενικές αρχές τον τελευταίο χρόνο.

Υπό το κλίμα του εντεινόμενου ρατσισμού και της ξενοφοβίας που υπονομεύει η κρίση, καλλιεργείται το έδαφος, ώστε οι μετανάστες να αποτελούν το εξιλαστήριο θύμα της οικονομίας και η κοινωνία να γίνεται πιο δεκτική στην καθημερινή βία που αυτοί υφίστανται, από το απλό ρατσιστικό σχόλιο και τα πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, μέχρι τις οργανωμένες φασιστικές επιτροπές κατοίκων, τα βασανιστήρια και ως αποκορύφωμα τις δολοφονίες τους. Πρόκειται για ανθρώπους που έχουν αναγκαστεί να μεταναστεύσουν εξαιτίας των πολεμικών συνθηκών που εγκαθιδρύει το δυτικό κεφάλαιο στις χώρες τους. Είναι το ίδιο κεφάλαιο που τους εκμεταλλεύεται όποτε έχει ανάγκη για φθηνά εργατικά χέρια και στη συνέχεια επιτάσσει την απέλαση τους όταν υπάρχει πλεονασμός εργατικού δυναμικού. Είναι αυτό που προωθεί την αντιμετώπιση τους ως «πολίτες δεύτερης κατηγορίας» και τους εκφοβίζει με το να μην τους παρέχει χαρτιά με αποτέλεσμα να μην έχουν ούτε το βασικό δικαίωμα της ιατρικής περίθαλψης. Είναι τελικά ο συνδυασμός των παραπάνω που οδήγησε στο θάνατο-δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ.

**ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ
Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ**

ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 17/10 12:00

ΝΙΚΑΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΣΟΕΕ



**9/10/2009: ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΚΑΜΡΑΝ ΑΤΙΦ
25 ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ
ΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟ ΞΥΛΟ, ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΣΟΚ
ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΝΙΚΑΙΑΣ**

26 Σεπτέμβρη, 1:30 π.μ., 15 μπάτσοι εισβάλουν σε χαμόσπιτο πακιστανών εργατών, στην Ηλιουπόλεως 82, στη Νίκαια. Ο Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ ξυλοκοπείται μαζί με συγγενείς και συγκατοίκους του και οδηγείται στο Α.Τ. Νίκαιας ως ύποπτος για ξυλοδαρμό ανηλίκου. Ο άγριος ξυλοδαρμός συνεχίζεται. Τον δένουν χειροπόδαρα και τον χτυπούν με κλομπ. Του κάνουν ηλεκτροσόκ με καλώδια στα χέρια και στα γόνατα.

Ο μηνυτής δεν τον αναγνωρίζει, αποσύρει τη μήνυση και οι μπάτσοι τον αφήνουν ελεύθερο, αφού βάζουν τον αδερφό του να υπογράψει ότι τον παρέλαβε χωρίς ούτε έναν μώλωπα. Ο Μοχάμεντ δεν πηγαίνει στο νοσοκομείο, για να αποφύγει περαιτέρω προβλήματα, αφού φοβάται γιατί δεν έχει χαρτιά. Στις 9 Οκτώβρη, ο Μοχάμεντ Καμράν υποκύπτει στα τραύματα που του προκάλεσαν οι δυνάμεις καταστολής λίγες μέρες πριν. Ο θάνατος του αποτελεί άλλη μία δολοφονία που έρχεται να προστεθεί στις πέντε καταγεγραμμένες δολοφονίες μεταναστών από τις αστυνομικές και λιμενικές αρχές τον τελευταίο χρόνο.

Υπό το κλίμα του εντεινόμενου ρατσισμού και της ξενοφοβίας που υπονομεύει η κρίση, καλλιεργείται το έδαφος, ώστε οι μετανάστες να αποτελούν το εξιλαστήριο θύμα της οικονομίας και η κοινωνία να γίνεται πιο δεκτική στην καθημερινή βία που αυτοί υφίστανται, από το απλό ρατσιστικό σχόλιο και τα πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, μέχρι τις οργανωμένες φασιστικές επιτροπές κατοίκων, τα βασανιστήρια και ως αποκορύφωμα τις δολοφονίες τους. Πρόκειται για ανθρώπους που έχουν αναγκαστεί να μεταναστεύσουν εξαιτίας των πολεμικών συνθηκών που εγκαθιδρύει το δυτικό κεφάλαιο στις χώρες τους. Είναι το ίδιο κεφάλαιο που τους εκμεταλλεύεται όποτε έχει ανάγκη για φθηνά εργατικά χέρια και στη συνέχεια επιτάσσει την απέλαση τους όταν υπάρχει πλεονασμός εργατικού δυναμικού. Είναι αυτό που προωθεί την αντιμετώπιση τους ως «πολίτες δεύτερης κατηγορίας» και τους εκφοβίζει με το να μην τους παρέχει χαρτιά με αποτέλεσμα να μην έχουν ούτε το βασικό δικαίωμα της ιατρικής περίθαλψης. Είναι τελικά ο συνδυασμός των παραπάνω που οδήγησε στο θάνατο-δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ.

**ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ
Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ**

ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 17/10 12:00

ΝΙΚΑΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΣΟΕΕ

